

221/

gens mites (gen. Taenia)
tenifug-a adj. dit del remei
 que provoca l'expulsió de la
 lúria. | m. Un tenifug.

teniment m. Acció de tenir,
 sustentació

7 [p.p. tingut; - ind. pr. 1
tine, 2 tens, 3 té, 6 tenen;
 fut. tindrè, etc.; - subj. pr.
tingui, etc.; imperf. tingues,
 etc.; - imperat. 2ª ten, tingues,
 5 teniu o tingueu]

tenir 7 v. tr. Verb que, tenint
 per subjecte la designació de
 la persona o cosa, denota que
 la cosa representada pel complement
 directe és seva o està sota